

EGYETEM

Budó Ágoston előtt tisztelgett a szegedi fizikusszakma + FOTÓK

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2014.11.14. 06:11

Szerző: **Gaál Bernadett**

“Élményszámba mentek az előadásai, jegyzeteit ma is őrzöm.” A Magyar Tudomány Ünnepe keretében Budó Ágoston Kossuth-díjas fizikus emléke előtt tisztelgett a szegedi szakma, a volt kollégák, barátok és ismerősök. Kiderült az is, szabadidejében zenét hallgatott és asztaliteniszezett.

Ebben a házban lakott és alkotott *Budó Ágoston* Kossuth-díjas akadémikus, a fizika kiváló művelője – áll az egykori egyetemi tanár 1979-ben állított szegedi emléktábláján. A fizikus nem a Tisza-parti városban született, munkássága mégis ide kötötte azután a sorsfordító eset után, hogy egy tévesen kihirdetett fizikaverseny eredménye el nem térítette, s fel nem adta az akkoriban Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemnek nevezett (ma ez az Eötvös Lóránd Tudományegyetem) intézményben folytatott jogi tanulmányait. Budó Ágoston 1950-ben került a Szegedi Tudományegyetem Kísérleti Fizika tanszékének élére, majd a debreceni és budapesti oktatói munkák mellett egymást érték az olyan kinevezések, minthogy a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Akadémiai Bizottságának elnöke és az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Csongrád megyei csoportjának elnöke lett. A fizikatudományok kiváló művelője

korán, mindössze 55 évesen hunyt el, emlékét tantermek nevei, s egy, a kísérleti fizika kiemelkedő alakjainak járó díj is őrzi.

Számos mechanikai tankönyvet publikált nemcsak a szegedi egyetem hallgatóinak és középiskolásoknak egyaránt – dicsérte sokszínű oktatói tevékenységét *Benedict Mihály*, a SZAB FIM Szakbizottság elnöke, aki néhány gondolatban igyekezett összefoglalni Budó szerteágazó munkásságát. A Magyar Tudomány Ünnepe programsorozat szegedi állomásán emlékülést rendeztek, felidézve az egyetemi tanár életét és pályafutását.

Gyulai József, az MTA tagja 15 évig dolgozott együtt Budó Ágostonnal, mint a megemlékező beszédében fogalmazott, a tudás mellett erkölcsi magatartást tanult tőle. “Élményszámba mentek az előadásai, jegyzeteit ma is őrzőm” – mondta, utalva ezzel a szakbizottság elnökének szavaira, aki a fizikus közérthető óráiról is beszélt. *Hevesi Imre* professzor emeritus 20 év távlatából úgy emlékszik vissza a Kossuth-díjas kollégájára mint józan oktatóra, aki nem showmankedett, mégis izgalmas kurzusokat tartott a hallgatóknak. Diákjai tisztelték, mind lelkiismeretesen készültek a szóbeli vizsgákra, mert nem szerettek volna felsülni kedvenc tanáruk előtt. Kettejük viszonya inkább kollegiális volt, semmint baráti, ennek ellenére Budó a fizika tanszéken mindig kapható volt egy ping-pong partira, ha pedig inkább szobája magányára vágyott, feltette A három aranyásó című kedvenc lemezét.

A nagy tudósok, közéleti személyek kőbe vésett nevei között Budó Ágostonét is megtaláljuk a Dugonics téri “tudós sétányon” járva – ezt már *Dombi József* címzetes egyetemi tanár tette hozzá, aki a tanszékvezetői tisztséggel járó nehézségekről és a szegedi lumineszcencia vizsgálatok eredményességéről mesélt a hallgatóságnak, majd zárásképp *Várkonyiné Bálint Erzsébet* címzetes egyetemi tanár a fizikussal közös emlékekből, *Rácz Béla* egyetemi tanár pedig arról osztott meg néhány gondolatot, hogyan hatott pályafutásának előremenetelére.